

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ต่อระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ปัญหาการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวต่อระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาของการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวต่อระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยมีระเบียบวิธีการศึกษา ดังนี้

3.1 ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากรในการศึกษาคั้งนี้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้ขอขึ้นทะเบียนมีสิทธิจัดทำคำร้องให้นักท่องเที่ยวในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม และได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรแล้วที่มีกิจการจัดตั้งหรือมีสาขาในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 177 ราย (สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547)
2. การศึกษานี้จะมุ่งเน้นการทดสอบทัศนคติของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวต่อระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับนักท่องเที่ยว ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเดือน มีนาคม 2548 เท่านั้น

3.2 แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาคั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลมาจาก 2 แหล่ง คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากประชากรที่เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้มาจากการค้นคว้าและรวบรวมจาก เอกสารวิชาการ ของกรมสรรพากร หนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงบรรยายในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงมาใช้บรรยาย โดยจะมุ่งเน้นศึกษาทดสอบทัศนคติของผู้ประกอบการจดทะเบียนต่อระบบการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวน 177 ราย แต่การศึกษาในครั้งนี้สามารถเก็บได้จำนวน 172 ราย ดังนั้นในการศึกษาจึงใช้การเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปร และวิธีการวิเคราะห์ มีดังนี้

1. เครื่องมือวัดตัวแปร

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว จะใช้แบบสอบถามเป็นข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ เกี่ยวกับประเภทของสถานประกอบการ ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ท้องที่ที่ตั้งของสถานประกอบการ ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ การเข้ารับการอบรม ประเภทการประกอบการ รายได้ต่อปี จำนวนนักท่องเที่ยวที่ขอคืนภาษีต่อวัน และเหตุผลในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประกอบการ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ หน้าที่ของผู้ประกอบการ การเปลี่ยนแปลงสถานประกอบการ การเพิกถอนสิทธิ ความรู้เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวที่สามารถขอคืนภาษีได้ และสิทธิประโยชน์จากการเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติของผู้ประกอบการ การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการ การกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบการ การเปลี่ยนแปลงสถานประกอบการ การเพิกถอนสิทธิการเป็นผู้ประกอบการ ข้อกำหนดสิทธิในการขอคืนภาษี และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการขอขึ้นทะเบียนของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ การประชาสัมพันธ์ ขั้นตอนการขออนุมัติ ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติ ขั้นตอนในการจัดทำเอกสาร ความร่วมมือในการจัดทำเอกสารของนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การเป็นผู้ประกอบการของกรมสรรพากร

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แตกต่างกันไปตามส่วนของแบบสอบถามดังต่อไปนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่ หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 และหาค่าร้อยละ

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว แบบสอบถามส่วนที่ 3 ทศนคติของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว และแบบสอบถามส่วนที่ 4 ปัญหาในการขอขึ้นทะเบียนของผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว จะใช้มาตราส่วนประมาณค่า ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจะกำหนดการใช้ มาตราส่วนประมาณค่า โดยมีเกณฑ์วัดระดับความสำคัญ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

ส่วนข้อเสนอแนะจะใช้การบรรยายเชิงพรรณนาตามข้อเสนอแนะที่กลุ่มประชากรได้เสนอแนะไว้ในแบบสอบถาม